

cvetè, in vsak dan več prijatlov dobiva. 5. Lepo je, de so novi slovenski pisavci snažni in sramožljivi, po vrojenim duhu Slovincov, katerim se nesnaga gnjusi. 6. Lepo je, de imamo ljubiga Cesarja radi, in Mu želimo zvesti ostati.“ — Kako pa je sedaj, čez štirideset let? — Slovaci ali Slovenci na Ogerskim (str. 45). — Kaj bo z narodnostjo? Poméni sploh vse, kar je narodoviga posebej, narodovost ali národnost itd. Nikar ne recimo, de je „žleht“ žleht beseda, češ, da je iz zlo, zleg, zlegt . .; vendar str. 88 pristavlja: „Če je pa le nočemo imeti, pa pred vse „žleht“ reči, in „žlehtne“ lastnosti zaverzimo, potlej je nam pa ne bo treba“. — Str. 197 razlaga se po „Danici“, kaj je paša z dvema ali tremi žimnicami? Paša iz Perzijanskega „pa“ noga in „šah“ kralj, tedaj nožni kralj, kraljev prinožnik, podpornik ali pomočnik, in žimnica je znamenje visoke časti ali službe itd. — Na čelu Novicam pa so Vošila, pesem v 20 kiticah, zložil Jeran; izmed njih naj se ponatisnejo tu na pr.:

1. Dobro vselej mé Novice
Vam, Slovenci! smo vošile,
Vam že včas z novim letam
Serčne želje oznanile . .	4. Vóšimo, naj vsi narodi
So zvesti Bogu, cesarju;
Vsak' mu 'z Božje, ne' z Človeške
Milosti je moč vladarju.	5. Voš'mo, naj bi mat' Slovenja
Svoje otroke srečno zbrala;
Naj bi v maternim naročji
Sveto vero obvarvála . .
10. Kdor hudóbi sname sponse,
Dobriga ne čini ploda,
On poštene va-nje kuje:
Topakléna je svoboda!..	13. Voš'mo, naj bi zbor slovenski
Krepko svoj namen ohranil,
Vero, narodnost, cesarja
Vsako uro moško branil . .	15. Voš'mo, naj bi pisarija
Dobra dobro se zorila;
Hudovoljnim mažamúham
Tinta vsa se posušila.
16. Vóšimo, naj bi učeni
Mnogo dobriga pisali,
Góri, dóli, lés v Ljubljano
Nam Novicam pošiljali.	17. Vóšimo, naj vsikdar šola
S cerkvijo se sporavnava,
Sicer bosta brez preneha
Šole in šola pataglava . .	19. Vošimo, naj mir se verne,
Lah spozná cesarske prave,
Némeec naj pustí Slovéne,
Madžar ne vzdiguje glave.
	20. Vóšimo, naj pobratenje
V čistih se namenih širi,
Zlóga med národí vlada,
Vse naj duh ljubezni vmiri.	

Književnost.

„Pedagogika ili vzgojoslovje.“ Pod tem naslovom napisal in izdal je profesor Zagreškega vseučilišča g. dr. Martin Štiglic pedagogijo za slušatelje bogoslovnih in učiteljskih šol (preparandij), katerim je glavni namen vzgajati mladino. Knjiga sestavljena je po nekaterih slovečih pedagogih ter v njej veje krščanski duh kot prava podloga prave ljudske omike. Naglaša se v tem novem delu učenega profesorja složno delovanje duhovenstva z učiteljstvom, ker oba ta stanova poklicana sta v prvem redu, da delujeta pri vzgoji mladine. G. dr. Štiglic piše izredno popularno; pa bi knjiga vrlo dobro došla tudi Slovincem, katero vsem našim duhovnikom in učiteljem in sploh vsem, kateri se z vzgojo mladine pečajo, najbolje priporočamo. Knjiga stoji 90 kr. Kdor priloži še 10 kr., dobi jo franco. Kdor pa priloži še 20 kr., dobi jo krasno vezano v pol chagrin-koži. Dobiva se pri pisatelju, profesorju bogoslovja in pedagogije na kralj. Zagreškem vseučilišču. („Slovenec“).

Šestnajsti letnik **Jezičnika** („Knjiga Slovenska“ po „Učiteljskem Tovarišu“) se dobiva v posebnih iztisih v „Katoliški bukvarni“ za 1 gld. „Jezičnik“ je užé popolnoma priljubljen vsemu slovenskemu in sploh slovanskemu razumnstvu.